

JAN SCHRADER EEN HERINNERING

**door
Dr Ir J.H. van Kampen**

In de zomer van 1990 is Jan Schrader, 93 jaar oud, te Kampen overleden.

Met hem is iemand heengegaan die in de kracht van zijn leven de Kamper gemeenschap in tal van functies heeft gediend. Eén daarvan was die van commissaris der toenmalige Nutsspaarbank Kampen, eerst als lid en later als vice-voorzitter.

Op 19 juli 1941 nam Jan Schrader deel aan zijn eerste vergadering. De voorzitter Jan Berk heette hem welkom en gaf hem daarbij de bestuurlijke gedragsregels mee: degelijkheid, accuratesse, regelmatig bijwonen der wekelijkse vergaderingen en incidenteel van de 'zittingen' der bank, teneinde contact te houden met de Spaarders.

Dertig jaar later, op 26 april 1971 woonde Jan Schrader zijn laatste vergadering bij met wederom, maar ook voor de laatste maal, als voorzitter Jan Berk. Bij die gelegenheid sprak hij de vergadering toe op zijn bekende wijze: met af en toe de wijsvinger omhoog om zijn woorden te benadrukken, vatte hij in welgekozen woorden en op puntige wijze zijn ervaringen samen. Hij eindigde met te zeggen dat hij dit werk graag had gedaan en wel, Johan de Witt aanhalend: 'Naar de mate van mijne krachten'. Op 24 juni 1971 werd Schrader samen met Berk benoemd tot erelid van het bestuur. Waarna in de Kamper Almanak van 1971/72 uitvoerig werd ingegaan op hun verdiensten voor de Kamper Nutsspaarbank.

Nu, 20 jaar later terugkijkend op die periode, blijft de herinnering aan Jan Schrader. Een markante persoonlijkheid en een waardig representant van een vruchtbare bestuurlijke periode welke werd gekenmerkt door stijl, daadkracht en goede verhoudingen.

IN MEMORIAM J.H. SCHRADER

Op woensdag 20 juni 1990 is in zijn woonplaats Kampen de heer J.H. Schrader overleden; hij werd 93 jaar. De heer Schrader werd geboren in 1897 te Lochem (Gld.) en studeerde na zijn schoolopleiding landbouwwetenschappen aan het Prof. H.C. van Hall-Instituut, de huidige Rijksagrarische Hogeschool te Groningen. Een studie die hij met succes voltooide.

Na zijn dienstitijd (de laatste fase van de 1e Wereldoorlog) en een korte werkperiode bij een bank kwam de heer Schrader eind 1920 in dienst van de N.V. Kamper Emailliefabrieken, voorheen H. Berk & Zn – kortweg Berk of BK, waarvan zijn grootvader, Hendrik Berk, de oprichter was. In 1927 volgde zijn benoeming tot adjunct-directeur. In de economisch moeilijke jaren '30, in de donkere bezettingsjaren en in de daarop volgende periode van reorganisatie en wederopbouw heeft de heer Schrader blijk gegeven te beschikken over gaven van hoofd en hart; een grote kennis van zaken, de gave om gefundeerde beslissingen te nemen, een scherp inzicht en een diepgaand sociaal verantwoordelijkheidsgevoel.

Ook voor de Kamper gemeenschap en de regio heeft hij op bestuurlijk en maatschappelijk niveau veel betekend. Vele tientallen jaren heeft hij de Nutsspaarbank/Bondsspaarbank in een hoge bestuursfunctie gediend; voor zijn grote inzet werd hij benoemd tot erelid van de Raad van Commissarissen.

De heer Schrader was talrijke jaren secretaris en later voorzitter van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen – Departement Kampen en ook hier volgde de benoeming tot erelid. Hij was (lokaal) voorzitter van de Nederlandse Protestantenbond; voorzitter van het Huisman Fonds; regent van de Weeshuizen en voorzitter van enige commissies op onderwijs- en economisch terrein.

Door zijn innemende persoonlijkheid en hartelijkheid, zijn scherpte van geest en zijn oprechte belangstelling voor een breed spectrum van mens, bedrijf en samenleving, werd hij geliefd bij velen in de Kamper gemeenschap. Met hem is een van ons heengegaan; een erudiet mens (wat las hij veel en wat hield hij van de natuur!), een man van niveau en klasse, maar bovenal iemand die menselijkheid, warmte en bescheidenheid toonde.

Hij is 66 jaar getrouwd geweest en heeft het geluk van een harmonisch gezin mogen ervaren. Vooral de laatste jaren, waarin ook zijn karaktervolle vrouw en kinderen grote inspanningen hebben geleverd, waren ontzaglijk moeilijk voor hem, maar klagen deed hij zelden.

De heer Schrader was reeds enige jaren de oudste landbouwkundig ingenieur van Nederland. In zijn geliefde Achterhoek werd hij aan de aarde toevertrouwd.

In pace – hij moge rusten in vrede...